

Kongl. Maj:ts

Nådige

Rundgjörelse,

Angående

Utslyttningar til Westerbotn eller
Finland.

Gifwen Stockholm i Råd-Cammaren then 5. Maji.

1757.

Cum Gratia & Privilegio S:æ R:æ Maj:tit.

BECKERHOLM, tryckt uti Kongl. Tryckeriet
Hos Directeuren PET. MOMMA.

SS ADOLPH FRIEDRICH
med GUDS Råde, Sweri-
ges, Göttes och Wendes Ko-
nung, ic. ic. ic. Arfwinge til Norge,
samt Hertig til Schleswig Hollstein, ic. ic.

Siðre witterligit, at, såsom thet blifwit Os i underdå-
nighet förebragt, at uti en och annan Landsort i Riket
en del fattige och nödlidande Inwånare, utaf ensaldig-
het eller af oförståndiga rådgifware intalte, fattat thet
tankan at öfvergifwa sina hemwister, och nu i Sommar
flytta til Westerbotn eller Finland, i mening och hopp
at thet sinna bättre utkomst til födan för sig och thet sina,
samt at til en sådan flyttning genast undså tilräckelig
hielp och understöd af Os och Cronan, hwartil thet sto-
la tagit sig anledning af en Kundgörelse under thet 20
Novemb. 1741 som lofwat åtskillige förmoner at them,
hwilka thet tiden sig til Westerbotn wille begifwa, at
thet ödesland intaga och upodla: Alltså hafwe Wi fun-
nit nödigt härigenom i Råder underrätta them, som
med sådana irriga tankar umgå, huru illa och oförswar-
ligen thet emot sig sielfwa och thet sina handla, när thet,
utan at hafwa sig förut i rättan tid angifwit, så at nå-
gon behörig och tilräckelig anstalt kunnat göras til thetas
emottagande på thet orter, thit thet sig årat, wilja med
Hustru och Barn tomhånda gå til wida ifrån them af-
lägsne ödesland, thetrest ingen ting för them nu straxt
kan wara i beredskap, som til thetas nödtorft fördras;
utan skulle thet sättja sig i större äfventyr och elände, än
thet nu kunna wara stadde uti, i synnerhet, som ock be-
klageligen på thet Orter, thit thet sig årat, äfwen warit
olycklig miswärt på Gäd, at Inwånarne thetstädes hafwa
nöd at hielpa sig sielfwe, och än mindre skulle kunna
hispunga andre oförwäntade främmande. Nu ehuruwäl
Kongl.

Kongl. Maj:t på en annan tid, så sådana swåra hinder och omständigheter ej warit för handen, icke allenast welat tillåta sådana flyttningar, särdeles ifrån the Landsor- ter, ther myckenheten af Jordbrukare warit hwarandra til hinder, så at the ej haft nog utrymme at öfwa sin flit och arbetsamhet, samt therföre gifwit them anledning til ödeslands uptagande, ther sådana til öfwerflöd finnas i Riket, utan ock i Råder upmuntrat them, som wo- ro hogade thertil, med tillsäjelse af hwarjehanda förmoner: Så, emedan likwål uti all ting skickelighet och en god ordning måtte i akttagas, om något godt skal uträttas, och hwar och en lätteligen lærer finna, huru omdjeligen sådana utflyttningar nu på en gång til en sådan mycken- het personer, som sig nu i en hast angifwit, kunna låta sig gindra: En hafwe Wi härmed i Råder welat förklara, thet, i anseende til öfwannämde orsaker och skäl, nu och til widare ej några sådana utflyttningar kunna tillå- tas, utan warda härmed alla Landarbetare i orterne alf- warligen warnade at hålla sig stilla och förblifwa wid sina hemwister, samt med idogt arbete hwar på sin ort söka sin näring. Wiljandes Wi, enär framdeles tid och lägenhet kan gifwas at nyttja the utlofwade förmonerne, och nödig anstalt förut gidres til alt hwad i sådane mål fordras, låta allmänneligen kundgindra, på hwad sätt och wilkor thet åter kan blifwa tillåtit, och med beqwåmlig- het verkställas. Imedlertid warda nu ofta omtalte ut- flyttningar wid Wär högsta onåde aldeles förbudne. Det alle, som wederbör, hafwe sig hörsammeligen at ef- terrätta, Til yttermera wiho hafwe Wi thetta med Egen Hand underskrifwit och med Wårt Kongl. Sigill bekräfta låtit. Stockholm i Råd. Cammaren then 5 Maji 1757.

ADOLPH FRIEDRICH.

(L. S.)